

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА В ЛІСОВОМУ ГОСПОДАРСТВІ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗАГРОЗ

к.е.н., доц. Школа В. Ю., студент гр. Ф-91 Буланда О. С.

Загострення проблеми глобального потепління клімату та зростання екологічних загроз обумовило підвищення ролі та суспільного екологічного, економічного та соціального значення лісових екосистем. Сьогодні лісове господарство може стати активним учасником на національному і міжнародному ринках торгівлі квотами на викиди парникових газів [1].

За роки функціонування ринкової економіки у лісовому господарстві виникало багато конфліктів щодо лісокористування. До них можна віднести такі, які пов'язані з проблемами: приватизації лісів та комплексних лісових підприємств; порушення національних традицій лісокористування (наприклад, у зв'язку із законодавчим обмеженням вільного відвідування приватних лісів); самовільних і несанкціонованих рубок; підпорядкування більшості відомчих лісів Державній агенції лісових ресурсів України.

Економічні, екологічні та соціальні втрати в лісовому господарстві могли б бути значно меншими, якби вирішення зазначених проблем здійснювалося на науковій основі, про що свідчать дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних учених [2]. З огляду на це, національна політика України в лісовому господарстві повинна бути спрямована на зміцнення державної форми власності на ліси і державні лісові підприємства як такі, що сприятимуть екологічній стійкості лісових екосистем і підвищенню результативності їх екологічних та соціальних функцій. Першим етапом реформування лісового господарства є наукове обґрунтування і законодавчо закріплення Основних положень національної лісової політики, що має важливе значення для вдосконалення національного законодавства з регулювання діяльності у сфері лісового господарства [3].

Аналіз лісової політики та практика організації лісового господарства на засадах сталого розвитку дозволяють зробити такі висновки: невеликі ділянки лісу можуть перебувати у приватній власності за умови, що вони інтегровані з аграрним сектором економіки і перебувають у власності працівників; слід запровадити податкові пільги лісокористувачам, які б сприяли розвитку лісового господарства.

1. Снякевич І. Стратегія подолання глобальних екологічних загроз. // Економіка України – 2010. – № 12. – С. 69-77.
2. Соловій І.П. Політика сталого розвитку лісового сектора економіки: парадигма та інструменти. – Львів: «РВВ НТЛУ України», 2010.
3. Савинов А.И. Основные задачи лесного хозяйства на современном этапе. // Лесное хозяйство – 2010. – №1. – С. 5.